

15. Весело сад путујмо! Пут краћи бива све!
 Пролази дан за даном, Тело ће у гроб, гле!
 Још напред мало сад! Сам' већма буд'мо верни,
 Од свега слободнији, И Богу служит' рад'!
16. На то ћемо с' одважит', Вредно је труда тог',
 Одрећи ћемо с' свега Што смета овде ког'!
 Мален си, свете, нам! Нас Исус Господ води
 У вечност у дом к' Себи; - У Њем' је снага нам'.
17. О Спасе, кој' нас из'бра Ти си нам један драг!
 О добро наше вечно, Како нас крепиш благ!
 Живот' наш и снаго! У Теби с' радујемо,
 У Теби живит' вечно Наше је сво благо!

186. ПОНИЗНОСТ

(Сравни појање 78.)

(На глас бр. 28. и 93.)

1. По - низ - ност је дар нај - леп - ши,

Свих Христ-ја - на част и крас, О - на кра - си

мла-дост на - шу И ста - ро - сти се - ду влас.

Баш а - ко је и не сла - ве, Ко - ји

тра-же свет - ске сла - ве, - О - на ј'ви - ше

не - го све, Што тај свет у - ва - жу - је.

2. Гле, и Исус би понизан, Не узвиси с' никад Он:
Он би љубак, добар, кротак, Необузет таштином;
Никада Му у животу Не нађоше славу ташту:
За то Он говори к' нам: Да нам је Он углед сам!
3. Ко понизност задобије, Тај постаје сваком драг;
Ко се ништи, не поноси, Тог поштује Господ благ;
Понизност је Богу мила, Допада се оним' свима,
Кој' пред Богом ходе сви У Христовој љубави.
4. Понизним' се да благослов И Божија милост сва;
До тога је много стало, Јер ко има дјела та,
У свом дјелу сретан тај је, И на души украшен је:
Вера, љубав, кротост, над У таквом је срцу тад'.
5. Ове даре понизности, Кој' су Бож'јег Духа плод,
Може наћи свак' у Христу, Кој' их срцем тражи рад';
Јербо вера где с' оснива, И понизност ту почива;
У томе се јавља сам Христовога Духа плам.
6. Понизан ћу за то бити, Свагда више низак сад,
И то најпре нек с' у срцу, Па на лицу види тад';
Нек с' на моме понашању, И на дјел'ма и живљењу
Позна снага Духа тог, Шта у мени ствара Бог.
7. Понизношћу добија се Благост, милост Бож'ја сад,
А у вечном неба царству Покој, сјај и слава тад'.
Понизност ће там' се сјати, Венац части задобити:
Што с' за мало држи сад Сијат' ће с' у слави тад'.

187. НОВО РОЂЕЊЕ ИЗ ВОДЕ И ДУХА

(На глас бр. 28. 93. и 186.)

1. Ко с' на ново сад не роди Из воде и Духа већ.
Вечито ће тај пропасти, К'о што јавља Бож'ја реч:
Јер на земљи мора тако Нови човек постат' свако,
Кој' кад сврши век овај Жели ућ' у неба сјај.
2. То рођење мора с' збити Кроз крштење, Бож'ју реч;
Ко се томе не противи, И благодат прима већ:
Тај ће скорим осетити, Да га Господ од зла штити:
Где Дух Божиј дође, гле! Он изгони грешно све.